

& La Alta Kanto de la Amo:

< Rekante 20 aŭ 21 el 37 batoj, entute 3774 paŝoj dum 42 minutoj. Verkis Teo Jung (1926). Baladigis Martin Strid (2016) per melodioj novaj kaj rekantaĵo el vortoj de la antaŭparolo de la verko. Klarigoj (*): '1 La verko gajnis premion Natura Floro en Internaciaj Floraj Ludoj. ; Tiuj ludoj okazis en Universalaj Kongresoj de Esperanto ek de 1909 en Barcelono.>

(# Melodio:

<1,5:37> (

(#Maĵora: /dodo TiLa LaSo SoSo; LaLa SoFa FaMi MiMi; SoSo dore mido dodo; SoSo SoSo LaTi do do; (#Rekantaĵo: dodo TiLa So So; LaLa SoFa Mi Do; SoSo dore mi do; SoSo domi soso soso; So LaTi do do))

?

(#Minora: /mi3mi dodo mimi redo; (# Rekantaĵo 1: mimi redo Ti La; dodo TiLa Si La;) mi3mi dodo mimi redo; mimi mimi redo Tido; dodo dodo TiLa SiLa; (# Rekantaĵo 2: LaLa LaLa LaLa; dore mimi redo Ti do; do TiLa Si La a;))

)×102)+

(& Strofoj:

„& Parto 1:

'1 (#Maĵora: Alte super la abismo (×:;) Roko kun ruino pendas. ; Raŭkaj korvoj ĉirkaŭgrakas, ; Kaj en fendoj vento plendas.

(×: **La naturan floron*** ; **en la floraj ludoj*** ; **Kantu pri la amo, ; fideleco kaj kuraĝo ; noblanimeco!**))

?

(#Minora: Alte super la abismo (×:; **La naturan floron*** ; **en la floraj ludoj*** .;) Roko kun ruino pendas. ; Raŭkaj korvoj ĉirkaŭgrakas, ; Kaj en fendoj vento plendas. (×:; **Kantu pri la amo, ; fideleco kaj kuraĝo ; noblanimeco!**))

'2 Antaŭ longe tiun rokon ..... Altkastel' fiera kronis; Nokte el fenestroj lumaj ; Laŭta festobruo sonis: .....

'3 En salon' nun rubiĝinta, ... Hejmvninte de ĉasado, ; Kun kunuloj gaje festis ; Brava kavalir' Konrado. ....

'4 Estis viro li tre forta, ... Tre riskema kaj sen timo; Sed sovaĝa en ĝuado ; Kaj en la koler' sen limo. ....

'5 Tamen, kiel eĉ la feron ..... Fandas la puriga flamo, ; Ankaŭ lia kor' moliĝis ; en la ardo de la amo. ....

'6 Bel' Krimhildo ŝia nomo, ... Kies amon li akiris, ; Kies ĉarm' printempe virga ; Ĉies miron al si tiris. ....

'7 Pacience provis bona ..... Bel' Krimhildo lin mildigi, ; Al pli altaj, noblaj pensoj ; Kaj bonagoj lin instigi. ....

'8 Sankta tasko de virino! ..... Beno estas la sukceso ; Suna amo kaj feliĉo ; Sen nubeto kaj sen ĉeso. ....

„& Parto 2:

'9 Venis vok' de Sankta Patro, ... Vok' al Kruca Militiro, ; Kaj ĝin aŭdis tra la landoj ; Ĉiu rava kavaliro. ....

'10 Ankaŭ kavalir' Konrado ..... Zonis glavon, prenis ŝildon, ; Lasis hejmon kaj kunulojn ; Kaj edzinon, Bel' Krimhildon. ....

'11 Sanktan landon liberigi ..... Rajdis li, por venk' aŭ morto. ; Ploris post li Bel' krimhildo, ; Ĉar malhela estas Sorto. ....

'12 Sidas ŝi en hejm' soleca, ... Preĝas, ploras kaj laboras. ; Malrapide rampas tempo, ; Atendado tro doloras. ....

„& Parto 3:

'13 Iam la kastelan pordon ..... Frapis fremda junsinjoro, ; Kun la harpo sub la brako - ; Signo de la trobadoro. ....

'14 Kaj li paŝas al Krimhildo, ... Tuŝas kordojn - dolĉa gamo: ; En sonoraj ondoj fluas ; Alta kanto de la Amo. ....

'15 Pri feliĉo kaj sufero ..... Kantas juna trobadoro ; Sentoj dolĉaj kaj amaraj ; Alta ĝoj' kaj mortdoloro. ....

'16 Kaj ŝi petis, kaj li restis, ... en muziko ŝin instruis ; Ĝis la kant' de ŝiaj lipoj ; Kiel de la liaj fluis. ....

'17 Kaj la trobador' foriris. .... Ree ŝi soleca estis; sed la harpo kaj kantado ; Ŝia korkonsolo restis. - ....

'18 Jam forpasis tuta jaro, ... sed Konrado ne revenis. ; Plu solecan Bel' Krimhildon ; Hejm' malgaja ne retenis. ....

'19 Iutage oni vidis ..... en la mondo On ŝin foriri; Sed de ŝia voj' la celon ; Ja neniu povis diri. ....

„& Parto 4:

'20 Intertempe furiozis ..... La milit' en Oriento ; Akra estis la luktado ; Inter Kruco kaj Krescento. ....

'21 Brave batis kavaliroj ..... Brunajn filojn de l' Profeto. ; Jen la batalvoko: Kristo! ; Jen: Allah' kaj Mahometo! ....

'22 Ankaŭ kavalir' Konrado ..... Kunleona fort' batalis ; Kaj per lia glav' laŭvice ; Saracenj kapoj falis. ....

'23 Tamen kie cento falis, ... Tie releviĝis milo. ; Sen decido la batalo ; Daŭris ĝis la lasta brilo. ....

'24 Noktmantelo stelbrodita ..... Kovris sangan batakampon ; Super kiu preterŝovis ; Luno sian palan lampon. ....

'25 Kiam frumatena suno ..... El dezert' leviĝis ore ; Staris novaj turkaj vicoj ; Alvenintaj noktahore. ....

'26 Brave luktis kavaliroj ..... Jam denove ĝis vespere. ; Multaj estis mortbatataj ; Aŭ kaptataj malespere. ....

'27 Ankaŭ kavalir' Konrado ..... Estis viva, sed vundita. ; Kvankam li la morton serĉis ; Li retrovis sin - kaptita. ....

'28 Kun aliaj sklavigite ..... Kaj ligite je kateno ; estis li forkondukata ; Por laboroj, peza peno. ....

„& Parto 5:

'29 Servutante, en ĉifonoj, ... Ili penas kiel sklavo - ; Kiujn iam la kiraso ; Kovris kaj ornamis glavoj. ....

'30 Mute, kun klinitaj kapoj ..... Ili faras la laboron ; Kaj ne sentaj vipobatojn ; nek alian korp doloron. ....

'31 Kio ilin dolorigas, ... Estas iu prem' anima; Ĉar la pensoj ĉiam migras ; Al la hejmo malproksima. ....

'32 Al la montoj, al la valoj ..... En la frankolando bela, ; Al kunuloj hejmrrestintaj ; Al edzino korfidela. ....

„& Parto 6:

'33 Iutage - kia sono? ..... Kia dolĉa melodio? ; Hejma lingvo - glora kanto! ; Ĉu miraklo? Fantazio? ....

'34 La palacon de l' sultano ..... La kaptitoj ŝtel-aliras ; Kaj aŭskultas spirretene ; Kaj rigardas, forte miras: ....

'35 Antaŭ la sultanon paron ..... Paŝis knab' gracia, bela, ; Kantas pri la Frankolando ; Kantas ĝin kun voĉ' anĝela; ....

'36 Kantas ĝin kun varma koro, ... Kun rideto ĉirkaŭbuŝe ; Akompane sonigante ; Kordojn delikatatuŝe. - ....

'37 Kant' finiĝis. Emocie ..... Sidas la sultana paro ; Emocie ankaŭ staras ; En la korto la sklavaro. ....

'38 Larmo brilas en okulo ..... De la bela sultanino ; Puran perlon ŝi malligas ; El ĉenet' sur sia sino. ....

'39 Ĝin ĵetante al la knabo, ... Montras ŝi favorrideton. ; Kaj li riverencas danke ; Sentetante ŝian peton: ....

'40 Paŝas paŝon pli proksimen, ... Reekludas - dolĉa gamo ; En sonoraj ondoj fluas ; Alta Kanto de la Amo. ....

'41 Pri feliĉo kaj sufero ..... Kantas knabotrobadoro ; Sentoj dolĉaj kaj amaraj ; Alta ĝoj' kaj mortdoloro. ....

'42 Kiam li pri ĝojo kantas, ... Estas, kvazaŭ sun' aperas ; Montoj brilas oraveste ; Sonaj ondoj tremfajreras. ....

'43 sed dum li suferon pentras, ... Nigra nokto sin etendas ; El senlumaj abismegoj ; Mil animoj plore plendas. - ....

'44 Kaj denove kant' finiĝis. .... Ĉio restas mirsilente. ; Sultanino nur singultas ; Larmoj falas jam torente. ....

'45 Kaj sultano Saladino ..... De la alta trono paŝas; ; "Knabo," diras li, "miraklan; Sorĉon via voĉo kaŝas. ....

'46 Puran perlon mia kara ..... Beledzino al vi ĵetis; Sed de mi, tuŝita same; ; Vi ne jam favoron petis!" - .....

'47 "Ho, se vi la rajton donas - ..... Via estas ja la forto; ; Liberigu tiujn sklavojn; ; Jen starantajn en la korto .....

'48 Samlandanoj ili estas ..... Kaj vidante sortobaton; ; Kiu akre ilin trafis; ; Sentas mia kor' kompaton!" - .....

'49 "Multon, knabo, vi postulas, ... Kvankam ne por vi persone; Sed promeso estu firma; ; Ne ŝanĝebla laŭbezono! .....

'50 Baldaŭ viajn samlandanojn ..... Hejmen portu vel' kaj masto! ; Sed vi, knab', ankoraŭ restos ; Kelkatempe mia gasto! .....

'51 Via harmonia ludo, ... Viaj kantoj melodiaj ; Estos artoplena ĝuo ; Por soifaj sentoj niaj! .....

'52 Sciu, altvalorojn tenas ..... Mia trezorejo kara; ; Kontraŭ vera arto ĉiam ; Mi min montris malavara! .....

'53 Poste, ĝis la landa limo, ... Sur rapidaj ras-ĉevaloj ; Vin kondukos tutsekure ; Kavalkado da vasaloj!" - .....

'54 Ĝoj' ekbrilis en l' okulo ..... De la knabotrobadoro; ; Kaj profunda klin' esprimis ; Lian dankon pro l' favoro. ....

'55 Same ĝojis la kaptitoj, ... Kies koroj preskaŭ krevis; ; Libereco! Jam ĝi venos; ; Kiun longe ili revis. ....

'56 Kio ilin dolorigis: ..... For terurta prem' anima! ; Baldaŭ ili ja revenos ; Al la hejmo malproksima! .....

'57 Al la montoj, al la valoj ..... En la Frankolando bela; ; Al kunuloj hejmrestintaj; ; Al edzino korfidela. ....

, & Dua duono:

, & Parto 7:

'58 Kavalir' Aŭtuno sponis ..... Sian grizan ventĉevalon - ; Kie ĝiaj hufoj frapas; ; Ĝi ellogas la fatalon. ....

'59 Velkas vivo, flavas floroj, ... Kaj malgaja melodio ; Tra la nudaj branĉoj flustras; ; Tremas lasta nur folio. - .....

'60 Kaj alian kavaliron ..... Vidas landon mi trapaŝi; ; Sen ĉevalo, malfiere; ; Kvazaŭ li sin volus kaŝi. ....

'61 Ne kiras' juvelradia ..... Lian bruston plu protektas; Nur ĉifonoj. Jam neniu ; Kavaliro lin konjektas. ....

'62 Lace penas li, sin trenas ..... Dum la longa voj' surstrata. ; Unu penso nur: Antaŭen ; Al la hejmo sopirata! .....

'63 Ĉion li feliĉe venkis: ..... La atakon de l' korsaroj; ; Uraganon, ŝiprompiĝon; ; Eraradon sur la maroj! .....

'64 Kie la kunuloj vagas? ..... Ĉu pereis, hejmenvenis? ; Li ne scias. Ĝis ĉi tie ; Sola li sin pene trenis. ....

'65 Sorto ilin disblovadis ..... Kiel vento en aŭtuno; ; Li nur - lasta folieto - ; Alkroĉiĝis al Fortuno. ....

'66 Baldaŭ celon atingonte, ... Nun li ne plu iri povas. ; Staras gastodom' ĉevoje - ; Tie li ripozon trovas. - .....

, & Parto 8:

'67 Mastro metas dolĉan moston: ..... "Kien, kaj el kiu lando?" - ; La migranto en ĉifonoj ; Ne respondas je l' demando. ....

'68 Sed preninte fortan gluton, ... Mem al mastro li parolas; ; "Kiel tie ĉi aferoj ; Statas, ĉu vi diri volas?" - .....

'69 Kaj la mastro tro inkline ..... Prin kastelo ekrakontas; ; Ke perfida sinjorino ; Eĉ adulti jam ne hontas. ....

'70 "Brava edzo militiris ..... Kaj ŝin devis lasi sola. ; Venis juna bela viro - ; Kun parolo tente-mola. ....

'71 Longe restis la fremdulo, ... Tamen fone sin retiris. ; Ankaŭ ĉasta Bel' Krimhildo ; Iutage monden iris. ....

'72 Longe staris la kastelo ..... Tutsoleca, forlasita; ; Ĉar nur antaŭ kelka tempo ; Ŝi revenis riĉdotita." - .....

'73 "Vi mensogas!" krias gasto, ... "Vian langon gardu, bubo!" - ; "Ŝajne vi pli bone scias;" ; Mokas mastro, "ja sen dubo!" - .....

'74 Sur la seĝon gasto falas, ... Kaptas lin sovaĝa spito. ; Poste li longtempe sidas ; Silentante en medito. ....

'75 Sed subite li eksaltas ..... - Most' verŝiĝas, seĝo krakas -, ; Kaj senlima furiozo ; Kaj kolero lin atakas. ....

'76 Jam li estas eksterdome. .... mastro sentas fortan miron, ; Ne ekkonis en la gasto ; Revenintan kavaliron. ....

„& Parto 9:

'77 En salono ĉe fenestro ..... Bel' Krimhildo jen enpense! ; Vento la muregojn skuas, ; Nub' peliĝas nigre-dense. ....

'78 Dolĉe-duba antaŭĝojo ..... Laŭtfrapigas ŝian koron. ; Kiomfoje ŝi travivis ; Reve la revidan horon! ....

'79 Nun ĝi estas jam proksima: ..... Baldaŭ la amato venos ; Kaj fidelan la edzinon ; Amoplene ĉirkaŭprenos- - ....

'80 Pord' puŝiĝas. Enpenetras ..... Homfigur' teruraspekta ; Kaj sin ĵetas sovaĝege ; Al virino sensuspekta. ....

'81 "Jen vi havu vian punon, ... Vi serpento malfidela!" - ; Kaj en lia man' ekfulmas ; Jam ponardo koroncela. ....

'82 Mortpaliĝas Bel' Krimhildo ..... Pro sensenca la insulto: ; Ĉu li volas - nekredeble! - ; Ŝin akuzi pri adulto? ....

'83 Sed vidante, ke aŭskulton ..... Por defendo ŝi ne trovas ; - Ĉar li staras venĝoprete -, ; Ŝi nur tempon gajni provas: ....

'84 "Se ja morton mi meritias, ... Mi ne mortu sen preparo: ; Unu preĝon nur konsentu ; Antaŭ sankta la altaro!" - ....

'85 "Unu preĝon - sed rapide!" - ..... Jam salonon ŝi forlasis. ; Kavalir' Konrad' atendis - ; Ne rapide tempo pasis. ....

'86 Ĉar tro longe daŭras preĝo, ... En koler' la kavaliro ; Kuras al la kapeleto. ; Sed jen - lin haltigas miro: ....

'87 Jam ne trovas li Krimhildon, ... Sed la knabon, kies kanto ; Pordojn de Liber' malfermis ; Al la jam malesperanto. ....

'88 Kaj la knabo harpon prenas, ... Kordojn tuŝas - dolĉa gamo: ; Ekaŭdiĝas jam konata ; Alta kanto de la Amo. ....

'89 Pri feliĉo kaj sufero ..... Kantas knabo-trobadoro, ; Sentoj dolĉaj kaj amaraj, ; Alta ĝoj' kaj mortdoloro. ....

'90 Kavalir' Konrado staras - ..... Rigidiĝis la rigardo. ; Lia mano malleviĝas, ; Teren falas la ponardo. ....

'91 Nun en knabo-trobadoro ..... La edzinon li rekonas. ; Surgenuen li sin ĵetas: ; "Sankta vi, ĉu vi pardonas?" ....

'92 Kaj ŝi levas lian kapon ..... Kaj pro emocio tremas ; Kaj sur lian kulpan frunton ; La pardonokison premas. ....

„& Parto 10:

'93 Majo sternis flortapiŝojn ..... Sur la belan Frankan teron. ; El kampar' alaŭdoj trile ; Levas sin en bluaeron. ....

'94 Oraj sunradioj plektas ..... Varman ĝojon tra la lando, ; Per agrabla tuŝ' karesas ; Junan paron sur verando. ....

'95 Man' en mano, kor' ĉe koro - ; Jen Konrad' kaj Bel' Krimhildo, ; Rigardante malproksimen ; Al la rave sorĉa bildo. ....

'96 Ĉie la Printempo ridas. .... Admirinda panoramo! ; Tuta la natur' rekantas ; Altan kanton de la Amo. ....

„& Parto 11:

'97 Kaj infana ĝojo trilas, ... La kastelon rejunigas: ; Knaboj du kaj knabineto ; Amon eĉ pli firme ligas. ....

„& Parto 12:

'98 Longe vivis Konrad'idoj ..... En feliĉo kaj en gloro. ; Brava gento ili estis ; Ja sen tim', sed ne sen koro. ....

'99 Tamen, kiel ĉio tera, ... Fine ankaŭ ili ĉesis; Sed ilian nomon oni ; Ĝis hodiaŭ ne forgesis. ....

'100 Ruinaĵo nun funebras, ... Kie altkastelo tronis, ; Kaj la raŭkaj korvoĝoj grakas, ; Kie iam festoj sonis. ....

'101 Sidis inter la ruinoj ..... Mi, aŭskultis korvan grakon; Metis, laca de migrado, ; Pezan kapon sur la brakon. ....

'102 Kaj en sonĝo reviviĝis ..... Amokanto melodia. ; Kion ĝi al mi inspiris - ; Jen la frukto poezia! ....)